

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelen minden szombaton.
Előfizetési feltételek.
Helyben:
Egész évre . . . 4 ft.
Fél évre . . . 2 „
Házhoz hordva, vagy vidékre postán:
Egész évre . . . 4 ft 50 kr.
Fél évre . . . 2 „ 25 „
Egyes szám ára . . . 10 „

Hivatalos és magán-hirdetések
jutányos áron készpénz fizetés mellett elfogadtnak.
Bélyegdíj minden beigtatásért 50 kr.
A nyiltérben a háromhasábos gármonsor beigtatási díja 20 kr.

Felelős szerkesztő s kiadó
Kovács Márton.

Szerkesztői iroda s kiadó-hivatal,
hová a hirdetések s előfizetési pénzek utasítandók,
templom-uteza 548. sz.

Szerkesztő társ
Zombori Gedő.

**A császári pár bevonulása
Buda-Pestre 1866. jan. 29-én.**

Ez év január 29-én a magyar fővárosban a nemzet tiszteletének, hódolatának s ragaszkodásának élénk kifejezésével fogadta várva várt vendégét Felséges Uralkodónéját. Reggeli 9 óraker a budai várból ágyu dörgések jelentették, hogy Ő Felségeik átlépték az ország határát. Ettől kezdve a roppant nép hullámozott; zsufolva volt a lánchídter, a váciút s a pályaudvar területe — az utmentében páholyokká rögtönöztek a hordók, ládák, ablakok, erkélyek. Ily néptömegre még nem emlékeznek a pestiek. — Délután félháromkor érkezett meg a fejedelmi pár. Jobb oldalról a pályafőnél a hölgyek, balon a férfiak sorakoztak, a közepen, hol el kelle menniök a testvérváros hatóságainak küldöttsége várta a főpolgármester vezérlete alatt. A sokaság közt Deák F. és több főur volt díszruhában. Ő Felségeik a leg-rivalgóbb éljen közepette jelentek meg egymás karán. A rend beálltával Rottenbiller polgm. szép beszédben fejezte ki örömét a felett, hogy Ő Felségeik a magyar iránti rokonszenvből megtisztelték látogatásukkal, elmondta, hogy a nemzet forró szeretettel, tiszta hódolattal csüing Ő Felségeiken, népeiket boldogítani akaró nemes szándékaikért, s elmondta, hogy e köteleket a nemzet még erősebbnek érzi most, midőn tudja, hogy királynéja irántai rokonszenvét tanusítandó, nyelvét is megtanulta.

Azon helyek, melyek Ő Felségére vonatkoztak, szilinni nem akaró éljeneket idéztek elő. — E lelkesedés látására Ő Felsége szemei könyben lábbadtak.

„Őszintén örülök, felett a Császár, hogy ismét önök közt vagyok, kik már több ízben jelét adták hí ragaszkodásuknak. Ezuttal magammal hoztam a Császárnét, hogy Ő is tanuja legyen hí ragaszkodásuknak.”

A kitörő éljen s lelkesülés közepette, ezt szívélyes testhajtásokkal viszonzva, hatlovas-fogatu udv. kocsiba mentek Ő Felségeik királyi lakhelyükbe, hol a magyar hölgyek üdvözlete fogadta.

Estve Ő Felsége a Császár a város önkéntes fényes kivilágítását szemlélte meg. Buda-Pesten 12—14 napig időznek, — lesz bál és ebéd.

Adja Isten, hogy a trón és nemzet közti bizalmat mielőbb úgy megszilárdítva lássuk, hogy azt semmi esemény többé fel ne bonthassa!

Országgyűlési levél az aranyosmegyesi választókhoz.

Beküldötte: *Boros Pál.*

Tisztelt választó közönség!

A hosszabb szünet elmúltával, a mely talán az országos közönség vérmesebb részénél némi türelmetlenséggel is találkoz-

hatott, az ülések rendes folyama f. hó 10-én ismét felvétetett.

A kilenczes bizottmány az elkésett képviselői igazolások tekintetéből, úgy szinte a beérkező kérvények tárgyában egy 15 tagból álló állandó választmány megalkotott, a mely utóbbinak önmagam is választás utján tagjává lettem.

Bár mennyire óhajtsa is mindenki, hogy az országgyűléstől várható és várandó üdvös eredmény mielőbb érleltetnék, mindazon által a formának is meg lévén a maga törvényes igénye, ez idő szerint a haz még csak a képviselő igazolásával, illetőleg az e tárgyban kétségbe maradt esetek elítélésével foglalkozik. Örömmre szolgál e tekintetben t. küldömmel azon megnyugtató tapasztalásomat közölhetni: miszerint a házat azon sokszor kényes kérdések eldöntésénél minden mellékes vagy párt tekintetek alárendelése mellett, tisztán csak az anyagi valamint az alaki törvényszerűség szelleme és szeretete vezényli.

A közrészvét és buzgalom, a mely itten tanusittatik, talán némelyeknél azon óhajásra is nyújthatott alkalmat: miszerint az időnek és szónoklatnak több kimélese is alkalmaztathatnék, de tekintetbe véve az 1848-ik választási törvény tagadhatatlan hézagosság voltát, ezen hosszadalmas vitáknak is a közönség megnyugtatóására s az alkotandó törvények iránti fogalmaknak tisztázására jótékony hatása lesz.

Ezen előzmények befejeztével mint első diplomaticus lépése a törvényhozó testületnek a válaszfelirat fog szönyegre kerülni; s ezen fő fontosságú nyilatkozat iránt, habár nem érezhetem magamat hivatta bármi előleges nézetet kifejezni, az iránt még is megnyugtató érzem magam: hogy abban sem a fejedelmi szózatban köz-örömmel üdvözölt bizalom szívélyes viszhangja, sem pedig a hazaszeretet és bölcsesség sugalta szilárdság hiányozni nem fognak.

E fontos okmány keletkezését a higgadt megfontolás és hazafias egyetértés egy oly hangulata előzi meg, a mely annak megnyugtató hatását minden irányban biztosítani látszik, s habár a helyzet komoly és szövevényes volta felett senki magát csalódásnak át nem engedi, hinnünk kell: hogy e lépés, a törvényesség megbecsülhetetlen kincse érvényesítésének, s egy szilárd közjogi alap előkészítése tekintetében hatás nélkül nem maradand; miről is kedves kötelességemnek tartandom a t. választó közönséget annak idejében tudósítani.

A kérvények tárgyalására megválasztott küldöttség előtt e napokban a Debreczen-szigethi vasut ügye fog tárgyalatni, a melynek előadására Tisza Kálmán képviselő és küldöttségi tagtársam vállalkozott. Minek tudtára Várady Gábor máramarosi képviselő s mások siettek előadó urnak mindazon adatokat kiszolgáltatni, melyeknek birtokában voltak, s ezen ügy, mely megyénknek annyira érdeklében fekszik a ház pártolásába mindenképen ajánlva lesz, az eredmény gyakorlatilag annyi feltételhez van kötve, sőt a politikai helyzet lényeges ja-

mulása nélkül egyelőre nem is reménylhet azonban minthogy e tárgyban mult deczember hó 18 án gróf Forgách Ant. excellentiája egy, képviselőkből alakult küldöttség élén Ő Felségénél magán kihallgatáson megjelent, s a számos aláírásokkal ellátott kérvényt Ő Felsége legkegyelmebben signálni is méltóztatott, jó lélekkel elmondhatjuk azt, hogy mi sem lett elmulasztva, a mi vidékünk, ezen fő fontosságú érdekében cselekedhet.

Maradván nagy becsü bizalmukba zárt Pest, 1866. évi január 10-én

Szives szolgáljok és képviselőjök:

B. VÉCSEY JÓZSEF.
követ.

Néhány szó, a szatmári rom. k. kir. főgymnasium tápintézete ügyében.

(Z) A népnevelésnek napjainkban általános főlkarolt eszméje, a legszebb reményekre jogosít föl bennünket; mert ezen eszme tényleges alkalmazása szülője a szellemi haladásnak; benne van letéve egy érettebb kor dusan kamatozó szellemi tőkéje, általa jó létre a nemzet óhajta várt szebb jövője.

Igaz, hogy miként minden kezdeményezésnek, úgy a nevelés eszméje- és képviselőinek is hosszas harcokat kellett küzdeniök a fölszínre tolt akadályokkal. Mert nem csak régiebb politikai viszonyaink, melyek a tudomány megszerzésében is kiváltságot osztogattak, hanem a társadalmi életben jelentkező elfogultság is korlátokat vont a haladásnak... A letúnt idők babérjain szunynyadó nemzet ősi dicsőségről álmodozott, és ha voltak, kik a kor igényei mellett harozra kelve ébredésre intettek, elismeréstől ócsárlást, jutalmul a guny töviskoszoruját nyerek.

De mindezt jegyezze föl a történelem azon szomorú igazságok közé, melyekből az utónemzedék okulva, tanulja meg a mult halasztásait jóvátenni.

Jelenünknek sokkal kedvezőbb helyzet jutott már csak azért is, mert megnyilt a szabad versenyzés tere mindenki előtt, ki szorgalma és tehetsége által jogosítva van a közjóért munkálni. Az ébredő kor szelleme számüzte azon elfogultságot, mely szerint az apa nem ohajtott magánál hasznosabb polgárt nevelni. A nemzet fölriadt hosszal álamból, hogy buzgó tevékenységet fejtsen ki, az anyagvilágban épen úgy, mint szellemi művelődésünk terén. A nép meggyőződött, „hogy az élet, mint a hit, test nélkül holt marad; tennünk kell és ebből, mint abból üdv fakad.”

Innen van, hogy ma már a haladásnak félreismerhetlen jeleivel találkozunk a néposztályok csaknem minden rétegeiben. A kor menetével lépést nem tartható agg is, csodálkozó arczzal szemléli bár a haladás műveit, de lelkesülni képes. És ez elég; mert, miként az őserdők százados töl-

gyét a rohanó vihar, ha meg nem hajlithatja, legalább ágait zilálja föl: ugy, a haladás igényelte erőt nélkülözö agg, habár nem hajlik is meg az idő követelményei előtt, a dicső tények lelkéig hatnak, s ez okozza lelke-edését, mi a haladás mozgalmainak biztos jele.

Innen van, hogy az erőteljes férfikor önművelődésén szorgalmasan munkálkodik; a gondos szülék gyermekeik szellemi kiképzetéseért minden telhetőt áldoznak; az ifju nemzedék tanulni ohajt, s vágyik bejutni a dicsőség templomába, hol a közvélemény tiszta tömjén füstje környezi azokat, kik tehetségök erejével önzéstelenül fáradoztak a közjó előmozdításán.

És e törekvés minden dicséretre méltó; mert azon népek, mely a műveltebb nemzetesaládok sorába akar emelkedni, ifjúságát kell műveltségre nevelnie. Az ifjúság azon esemete, mely elég korán ápolás alá véve és nemesítve, időről jeles családokat adand, s pedig olyanokat, melyek a homnak nem csak díszére, hanem — mi fő dolog — lényeges hasznára leendnek.

A termő anyaföldnek is nem csak virágos réjtjeit, viruló díszét, hanem haszonnal járó gyümölcsét s szeretjüket is élvezni.

Ilyen föld, még pedig dusan termő föld az ép testi és lelki magyar ifjúság is, mely sokban hasonlít édes hazánk szép földjéhez, s valamint ebben minden megterem mi szükségleteinkhez tartozik: ugy képes fajunk mindenben magát a kintinözéig képezni s dicső eredményeket fölmutatni, ha tehetségével erős akaratot párosított.

Azonban, habár számtalan szülék szívesen óhajtának is gyermekeiket a nevelés áldásaiban részesíteni, s habár az ifju nemzedékben nem hiányzik is a tehetség és vágy, a művelődés pályájára lépni, még is kevésbbé vagyonos szüléknél a gyermek neveltetése csak buzgó ohaj s teljesületlen vágy marad; mert a kiképzetés költségeit fedezni s a nevelés igényelte áldozatokat meghozni, erőtlen anyagi állapotuk képte-

len. Pedig ily esetek annál szomorítóbbak, mennél inkább igazolja a mindennapi tapasztalás, hogy a képesség és szorgalom nem csak a vagyonnak kiváló tulajdona, hanem azoké is, kiket kevéssel áldott meg a földi szerencse, s kik épen ezért, vágyaikkal együtt kénytelenek visszavonulni, hogy ipar, vagy egyéb eszközök által biztosítsák létüket.

És megtörténik, hogy az isteni szikra fénye, mely a gyermek tehetségében fölragyog, később a napi gondok s az életviharok által elhomályosul, elenyészik; s talán egy szűkkörü család, vagy szerény egyszerű kör az, mit betölt kellő műveltség nélkül azon férfiu, ki ellenkező esetben ezrek boldogítására volt vala hivatva.

Szóval a közérdek szenved, a közjó idővel érzékenyen sinli meg, s az emberiség jótévőit veszi el, ha a kintinözé tehetségük anyagi nélkülözéseik miatt kénytelenek elhagyni tanulmányi pályájukat.

E szomorú s csaknem minden évben többszörösen előforduló esemény birta a szatmári kir. főgymnasium tanártestületét s a nemes városi iskolai bizottmányt azon határozatra, hogy a nevezett főgymnasiumot látogató szegény, de szorgalmas és fedhetlen viseletű ifjak számára tápintézetet alakítsanak, hol azok részben ingyen, általában pedig pár forintnyi havi fizetésért egészséges és tápláló ételmet nyerjenek.

E mélyen érzett szükség és azon körülmény, hogy e vidéknek szegény sorsu ifjai előtt is tér nyitassék a kellő műveltség megszerzésére, bátorságot ad a főnevezett testületnek, hogy a mélyen tisztelt közönségnek minden időben tapasztalt áldozatkészségét e célra is fölhívja.

A keresztény szeretet magasztos érzülete, s a hazafiság áldozatkészségének emeltetik itt oltár, hol a, hozandó áldozatokért hálás elismerésül a fölségélyezett szegény ifjak áldó imája, jutalmul pedig az utónem-

zedék boldogságára véghezvitt tények fognak szolgálni.

A történelem igazolja, hogy a könyör adományain fölnevelt szegény ifjak közül számosan emelkedtek föl a hatalom és méltóság magas fokára, de nem voltak hálátlanok a kor iránt, melyben éltek. V-ik Sixtus pápa pásztorfiu volt; IV-ik Adorján angol koldus gyermek, Damiani bibornok kitett gyermek, Ximenes spanyol és Valsey angol országlár, porsarjadékok voltak, miként erdődi Bakács Tamásunk. Es ki győzné előszámlálni azon szegény sorsból fölemelkedteket, kik a részvét karjain nőttek föl az utókor tisztelete és a historia nagyszerű tárgyaivá.

A mult e nagyszerű képei is szolgáljanak intésül arra, hogy a kit Isten némi fölséggel megáldott, hálásabb kamatra nem adhatja azt, mintha gyámolítja a tanulni vágyó, de az anyagiakban szűkölködő ifjúságot.

És most nem fűzzük már tovább e sorokat, hanem buzgón kérjük a nevelés barátjait, hogy szíves figyelmükre méltatván a tápintézet ügyében e lapokhoz mellékelt fölhívást, kegyeskedjenek könyöradományait akár közvetlenül a főgymnasium előjáróságához, akár pedig e lapok szerkesztőjéhez beküldeni, s eszközölni azt, hogy ez intézet minél előbb tényleg gyakorolhassa jótékonyágát vidékünk szegény sorsu ifjaival.

Levelezés.

Pest, 1866. jan. 26.

A pártok alakulnak. Eddig négy párt van. E párt közül legnagyobb többségben van a „Deák“-párt jobb oldal mely (170 tag) e hó 22-ikén az „Europa“ szállodában tartott tanácskozmányt. Elnök ismert szerénységénél fogva nem Deák, hanem Klauzál Gábor volt. Ut Deák indítványozta, hogy az országgyűlés a válaszfelirat föl tanácskozandó 30 tagu minden párt színezetét magában foglaló válaszmányt alakítsanak, továbbá kilenc más bizottmányt, mely a következő rendben: 1. Közös ügyek. 2. Ház szabálya. 3. Választási törvény átvizsgálása. 4. Magánjogok és törvénykezés rendezése. 5. Helyhatóságok és községek

Tettek nem lehetnek képzetelek, — gyötrő gyanu, — hideg szavak, melyekkel bizalmas kérdéseimre felel nem pusztá képzelmiek.

Gyanu! mi adhatt okot erre szolt megütközve Béla.

Mi, — szolt kis szünet után Irma. Az mit előbb ő is helyeselt, az mire ő kért fel, mielőtt nem ismerék egy férfit. — jó barátját.

Pár perczig néma esend volt.

Mit jelentenek e szavak, szolt aztán Béla; — igaz tehát mit oly rég beszélének és én nem hívéim, szavaiból mást nem vehetek ki, mint azt, hogy e hidegség oka én vagyok; — igaz-e e fájdalmas gyanu? Szép emlékeim mivé levétek, képzetelet alkotta örömem, melyben, jó barátomat szeretettjével boldognak láttam, be hamar meghiusulál. Nem, ugy-e én csalódom, nem a mi bizalmas társalgásunk adott okot, hisz e bizalomra ő hítt föl?

Igen Béla... az.

Mily tartózkodó, visszavonuló, majd nem hideg voltam kegyed iránt, hisz ismerem a világot, mely oly hamar tud alkotni a semmiből; kerültem kegyedet, — Gyula által, megosztva titkunkat, közeledtem, ő kért ne legyek oly hideg ismerjem meg őnt. Most midőn ismerve szeretni tanultam, mint legjobb barátom kedvesét, a legszentebb, legönzelelenebb baráti érzettel, ekkor ő általa ér gyanu! nem titok már előttem megfíghatlan hidegsége, — mit előbb kegyed előtt megvallani nem akarék; beszennyeződött a szeplőtlen baráti érzet, megfosztatott nemességétől... az önzetlenségétől.

Őn is kárhoztatja őt? szolt alig halhatóan Irma. Óh nem, én megbocsátok neki, — kegyed iránti szerelme oka kidegségének, kegyed tudja, az Eg tanuja volt minden tettemnek, hogy nem vétettem soha legkevesebbet sem a baráti szeplőtlen szeretet ellen; — tanam az ég, hogy minden gondolatom kegyetek boldogságában összpontosult. Ismeri multamat, magam oly boldog, mint csak pár év előtt is, már én nem lettem volna soha, mások boldogságában akarám föltalálni örömem, boldogságom; e perczig boldog voltam... most megfosztattam egyetlen barátom igaz szeretetétől is. Ne csüggedjen, ő nem ismeri, bár korábban ismeré őnt, ugy mint én, de ha szép jelleme oly tisztán fog állani Gyula előtt is, mint előttem, ugy-e megbocsát nekik?

A baráti érzet csak a szerelemnek ad elsőseget, ő e miatt vételt az ellen, én megbocsátok neki; — de most távozom, ritkán, nagyon ritkán fog látni, ezt pa-

rancsolja mindkettőjük boldogsága, mit akaratlanul megzavarék, de ugy-e nem fogja azért elfeledni barátját, lesz néha pár pillanatja barátja számára akkor is, ha sohase látná többet?

Hosszu esend következett, az asztalon égő lámpa mit időközben egy eseléd behozott, két érzelmivel küzdő alakot világot meg.

A véletlenül nyitva feledett ajtón észrevétlenül Gyula lépett be, gyanuját most valóban képzelé látni, halványan reszkette, összetett karral állott, merőn figyelve a semmit sem gyanító Irma és Bélára.

Néhány percz telt el, Béla megfogva Irma kezét fájdalmas arczán egy könyördült végig s lassan szolt. Irma ne feledje el mit mondtam; higgyen nekem, az igazi szeretet mit keble érez boldoggá fogja még tenni, szeressen ugy mint eddig...

Elég, elég! kiált reszkette előrelépén Gyula. A meglepedtek zavartan álltak föl.

Elég már színeskedők. „Higgyen nekem, szeressen ugy mint eddig.“ Itt a bizalmas jó barát, az igazán szeplőtlenül szerető kedves...

Gyula szolt kérően Béla hallgass meg, aztán hozz ítéletet: jó vagy álbarátod vagyok-e én?

Nincs többé barát, szolt indulatosan Gyula, nincs többé Gyula, Berényi ur áll ön előtt.

Két könyv csillámlott Béla szemében, Irma zokogva borult a pamlagra; hallgatva, szólni nem bírva nézte Béla a hevesen fel és alá járkáló Gyulát, ez most megállt s gunyosan szolt.

Mit parancsol Eöry ur, e hölgyet akarja? ki színeskedő könyveivel áztatja a pamlagot, vagy mit kíván?

Elég, szolt határozottan Béla, mindent eltűrök, mert látom, hogy magán kívül van, de e hölgyet bánthatalmazni, ki őnt oly hűn szereti, mint ön nem őt, ezt tenni ne merészelje többé.

Mint én nem őt! oh színeskedők! Szeressen ugy mint eddig, higgyen nekem, ki mondá ezt csak pár perczel előbb. Le van tépve már az áleza, mi színeskedő arczát fedé, — most igazán ismerem őnt.

Gyula mérsékelj magad. Berényi ur, nem Gyula! Még most is színeskedni akar, feleld hogy álezája már nem arczán, de kezében van.

Kérem, hagyjon fel rágalmaival, ha széttép a baráti láncot, ha engem nem kimél, kimélje e szenvedő angyalt, kinek minden kínait ön okozta.

Igen! mert háborgattam szerelmi ömlengésüket, — talán még korán jöttem?!

TÁRCA.

ANYÁM NÉVNAPJÁRA.

Ki gondosan virasztád éjimet,
Álmamban is vigyázva rám, —
Fogadd e dalt névnapi emlékül
Hőn szeretett édes jó anyám!
Fogadd e dalt, mint minden kincsemet,
Ebben rejlik szívem érzete.
Ki engem oly gondosan neveltél
Éltessen az élet Istene!

Te ismered jól, s tudom nem is vársz mást,
Hisz én még csak ennyit adhatok, —
Ugy-e anyám, te nem nézed azt, hogy
Mennyit adnak a dúsgazdagok?
Mert lásd nekik termeli gyöngyeit
A mérhellen tenger fenekére...
Én pedig csak szívemből meritem:
Éltessen az élet Istene!

Névnapodra vedd azért emlékül,
Gyenge lantom e rövid dalát, —
Melyet azért zeng e szív imául:
Hogy az ég áldását adja rád. —
Hogy ki engem magyarnak felnevelt
Az égben se legyen feledve...
Hanem boldog nestori évekig
Éltessen az élet Istene!

Ki gondosan virasztád éjimet
Álmamban is vigyázva rám, —
Fogadd e dalt névnapi emlékül
Hőn szeretett édes jó anyám! PÁLFY GYULA.

BÁNFY IRMA.

(Beszély.)
Unger Gusztávtól.
(Folytatás.)

És ha a bizalmatlanság csak képzetelet alkotta volt;
— midőn a kinos álomból az édes valóra ébred a kebel, — nem enyészik-e el a tiszta szeretetnél, a képzelt bizalmatlanság egészen?

szervezése. 6. Nemzetgazdaság. 7. Nemzetiségi kérdés. 8. Oktatás ügy. 9. Művészet és tudomány felett értekeznek, s ennek eredményét terjesztend az országgyűlés elé. E párt kívánalma a megyei és váosi alkotmányos önkormányzat visszaállítását, a 48-iki törvények értelmében független magyar miniszterium.

Ennél engedékenyebb az „Apponyi“- vagy „kormány-párt“ szélső jobb oldali, mely feladja a hadügyet, és a magyar miniszteriumnak pénzügyi tetteit a birodalmi pénzügyésnek alárendeli, s az országgyűlésnek csak a kiszabott pénz előszerzéséről való tanácskozmányt teszi feladatául. Jelenben mintegy 40-en vannak, s ha igaz, a tagok számának nevekedeése van kilátásban.

A baloldal, a volt határozatiak, vezetője Ghyczy Kálmán és Tisza Kálmán, tagjaik száma mintegy 100. E hó 24-kén a „Tigris“ szállodában gyűlésezett. E párt Deák Ferencz fennebb mondott programját teljesen magának vallja, s követi azon felfut, ki az 1861-iki felirat elveit képviselendi.

A szélső baloldal áll 20 képviselőből, köztük Büszörményi, Csanádi, Madarász, sít a felirat elveit, de azt mondja: még várhatunk, s kormány iránt nagy részben bizalmatlan.

Nem lévén egyik pártnak sem tagja, a párt iránylatokban tévedhettem, adtam úgy, a mint itt a pártok véleményét ismerik.

Miniszteri kombináció is van a közvélemény ajakán. Deák nem vállal. Gr. Apponyi (elnök.) B. Eötvös, Szentkirályi, Ürményi, Sennyei, Majláth (belügy) neveit emlegetik. Azt hiszem, nem sokára meglátjuk mi lesz belőle. Látszik, hogy a Deák elve nagy többségben van; a válasz-felirat a Felsőgeiknek itt mulatásuk alatt fog hódolateltjesen kézbesített.

A nevezett pártok közül a szatmári követek mind a Deák és Tisza párton vannak. Az említett 30-as bizottságba a jobb és baloldal külön 21—21 képviselőt ajánlott, s abból külön-külön 9 tag választott. A két osztály együtt szavaz, a fennmaradó 12 hely a többi pártoknak jut.

Az irodalomban kedves hír az új „Székely Néplap“, melyet Marosvásárhelyen Székely Ádám és Orbán József szerkesztenek.

Virághalmi tán megint kapott valami francia regényt, mit eredeti gyanánt kiad, mint pár év előtt tett a Feval „pupos“ című regényével, melyet „Fegyverkovács“ név alatt kegyeskedett magának adni ki. Bizony kevés olvasottsága volt a kritikának, hogy ezt akkor észre nem vette.

Az országgyűlés nagy férfai zaporodnak. Közös örömrökre Maróthi János honfittársunkat e hó 23-kén nagy többséggel igazolták a beadott panaszok ellenére.

Tudom, hogy az egyházi gyűlések zajosak, és benne sok okosat mondanak: de olyan zajos nem volt, mint a legközelebbi izraelita egyház község gyűlése s olyakat nem mondott senki, mint Munk und Verwandten, azt mondták, hogy nekik magyarul imádkozni bün. Nemzetem, édes nemzetem! nem eléggé fáj-e az, hogy gyűfás zsidó gyermekből milliomossá lett bankár nem beszélki nyelved? Még azt is hallanod kell, hogy zengzenges nyelveden imádkozni, mint teszik más országban a héber beszélné a nemzet nyelvén — vétek! Rut hálátlanság! De nem beszélek többet, mert mégis lesz magyar izraelita pap, s aztán indignationban olyat találunk mondani, hogy t. Török János ur (nem a szatmári) rögtön szerkesztő társnak hívna. Isen örizzen! Ed.

Rendkívüli böjtök Domahidán, és a reform sürgető szükségessége.

A két felekezeti lakosságnak a várva-várt karácson ünnepe, előbb a magyaroké, később a románoké megérkezvén, az első-kén, a minden fennálló szabályokat kijátszó regale haszonbérlió marhát nem vágván, (mire magát kötelezte) a húst az egész ünnepen nélkülözni kellett; a románok ünnepe pedig a községi bíró következő rendelkezést adott ki: a kerülőnek házankénti meghirdetés végett: „minden lakos köteletségének ismerje, az árendástól pálinkát vinni, és úgy majd húst is kap“, a karácson böjtjét oly hűségesen megtartó románok közül, bár az árendás marhát vágott, csak az nyerhetett tőle saját pénzéért kegyelemből húst, a ki pálinkát is vett; a magyarok a döfős árendástól elutasítottak, mert nekik ünnepeik nincsen, a románok pedig, kik pálinkát nem vettek, húst nem kaptak, sőt a román lelkésznek is csak többszöri komoly fellépése után sikerült hushoz juthatnia saját részére. Kérdés: mit tehetett hát a levágott marhával ezen rendkívüli privilegiummal ellátott emancipálandó? azt hihetőleg, hogy kóser levén a hus, a szomszédokba szétszórt hitsorsosainak drágábban adhatta el, mint sem a keresztény lakosságnak, a nép e miatt a bírónál panaszt emelt,

de azon rövid válasszal elégtetett ki: hát bánja is ő, csak hogy ő kapott.

A nép morális stüledésének, s ehhez hasonló törvénytelen jogbitorlások az okai, a midőn a főbíró, ki egyszersmind tanoda felügyelő is, a népet a pálinka fogyasztásra készíti, szegény tanoda! minő honpolgárokat állítasz elő majdan! kik a korigényeinek megfelelőnek ily felügyelő intézményei mellett. — „Quousque tandem.“ Domahida, jan. 22-én 1866.

Tövis Mátyás.

Személyes nyilatkozat.

Alulírottak megszomorodva azon áni-tásokon és zaklatáson, melyeknek városunk népe politikai czélok keresztülvitele indokából körülbelül egy éve, kitéve van, felejtve a kölcsönös magán sérelmeket, egyesültünk mindent tenni, közös erővel, mit városunk szellemi anyagi jobbléte kíván, s a nagy haza boldogsága követel. Ez egyesülésnek azonban távolról sem volt célja, egy bekövetkező követválasztás felett előre rendelkezni, e tekintetben a szabad cselekvést magunknak fentartottuk, kölcsönösen megígérve egymásnak, hogy e téren is azt teendjük, ha szükség leend rá, mit a közönség akaratával megegyezik, s mit a mindenek felett álló, haza érdeke parancsolja. Szatmár, 1866. febr. 1.

Vajai Károly m. k.

Boros Bálint m. k.

Madarasi János m. k.

Helybeli hírek.

Meghívás. A szatmármegyei főkgazdasági egylet igazgató választmányának folyó 1866-ik évi február 7-kén délelőtti 10 órakor Szatmárt tartandó gyűlésére az egyesület tagjai tisztelettel meghívtnak. Szatmárt 1866. január 31.

Elnöki megbízásból Farkas Antal m. k. egyleti jegyző.

A kebelbeli dalárda alapszabályai a nm. magyar kir. helytartótanács által megerősítettvén — e társulat újból fog alakulni — s azok kik működő tagokul kívánnak — csatlakozni, sziveskedjenek a társulat id. elnökénél Vajai Károlynál jelentkezni, hol az alapszabályok is megtekinthetők.

A mult hó végén a szatmármegyei ref. iskola t nkeszleteinek beszerzésére polgári bált rendezett a lelkes egyházi személyzet. A bál vidor volt, és zavartalan, csak azt panaszojják, hogy bár — ha nem esalódnak — a belépti díj csak 25 kr volt, mégis többek közt az iskola felügyelő és énekvezér urak sem meg nem jelentek, sem jegyeiket a czél érdekében meg nem váltották. A ti ztajóvedelem 8 o. é. frt volt. Ez is jó! Bár az iskolára más helységben is rendezne az egyházi személyzet ily jótékony czélú, s az egyházi személyzet jelenlétében teljesen illemez s vidor, ha úgy tetszik nevezni, népbálokat: finomitná a népet s kevesebbiten a zajos s néha véres mulatások számát.

Polgártársunk Tere István a fényi sváboktól kapot sebe következtében meghalt — Ugyancsak Gyűgyei György szatmári polgár kocsisával együtt a mint Verőczénél a jegen szekerével keresztül hajtatt az elgyengült jég megpattantával a folyam hullámaiba veszt — lovaival s szekerével együtt. Mindkettő vallásos reformált hitű egyháztag volt.

A Csengeri közbirtokosság a bíróság felkérésére minden kénszerítés nélkül a ref. és kath. egyház számára 100 hold föld után egy holdat ajánlott, mely szép birtok tagban az egyházi személyzet és az iskola javára fog kiosztatni. A derek birtokosságnak köszönetünket fejezzük ki nemes keblő adakozásért.

A mint magány levélből értesülünk a szomszéd Középszolnokmegyében a zsidói és szilágycsehi körületben a választás eredményével elégtelnek és a győzött párt közt kellemetlen sőt néhol véres összeütközések fordulnak elő. A polgári érettség és a belnyugalom kívánja, hogy a többség akaratán mindig nyugodjunk meg, főleg itt, hol a többség nem polgári és alkotmányos életünkhöz nem illő úton eszközöltetett.

Vegyes hírek.

Az ügyvédjelöltek törvénykezési jogosultságának kérdése, mely nem rég vita tárgyul szolgál, egyik szaklapunk szerint érvényes eldöntést nyert; ugyanis egy dec. 7-ikén kelt udv. rendeletben kimondatik és elrendeltetik, hogy „az elméleti vizsgát sikeresen kiállott ügyvédjelöltek főnökeit a tárgyalásoknál

helyettesíthetik,“ — mert a Zichy-féle 1864. dec. 16. udv. rendelet által csak az ügyvédség önálló gyakorlata lón a kancellária különös engedélyétől feltételezve.

Békésmegye Oroszába községekben Ravasz Ferencz az új bíró, őt illetvén a jog esküdteket választani, tekintettel a községekben lakó 120 izraelita családra, az izraeliták közül is választott magának esküdteket. E méltányos eljárást követendő például kell megemlítenünk.

A mult évben Bécsbe 236,420 darab szárvasmarhát, 347,009 db. borjut, 94,770 db. juhot s 36420 darab sertést hajtottak be. Ezenkívül 1865-ben 920, 1864-ben pedig 733 darab lovat vágtak le a bécsi mészárszékeken.

(A. L.) Egy napi események egyetlen egy családkörében. Bécsben, Wieden külvárosában lakozó Berchard mérnökre nézve eseményteljes nap volt a multbó 2-ika kedd; reggeli 7 órakor neje egy ikerpárral ajándékozta meg, délben egy órakor ment férjhez 16 éves lányára, délután 5-fél órakor Londonból egy távirati sürgönyt kap, melyben értesére adatik, miszerint egy ottani vaspályához évi 800 font sterling illetménynyel (8000 ft.) ki van nevezve.

Egy szirt, mely száz év óta most merült föl. A Duna vizállása mily csekély volt pár héttel ezelőtt, mutatja egy kőszirt, mely a kopaszi zátonynál, Pest körül száz év óta nem látszott, a mult év végén azonban lepadt róla a víz, s rajta az 1765. évszám volt látható. Az ottani molnárok mellé vésték az 1865. évszámot, mintegy emlékeztetőül a későbbi idők vizapadásaihoz.

Kivándorlások Amerikába. A mult 1865-dik évben január 1-től dec. 31-ig összesen 44,181 személy szállítottatott Brémán át 128 hajón Amerikába. Eme 44181 közül 58,686 egyén 104 hajón egyenesen New-Yorkba, 4749 egyén 17 hajón Baltimoreba, 666 egyén 4 hajón New-Orleansba, 61 személy 2 hajón Galvestonba és 19 egyén 1 hajón Buenos Ayres-be ment. A lefolyt tizenhárom év alatt az Amerikába kivándorlottak száma közel félmillióra megy.

A világ teremtése óta a szentírás szerint 26,628,843,285,073,840 ember halt meg. — Így számítá ki Dupre az ismeretes fr. író. A ki efelett kétkednek, utánszámitha'ja.

Színészet.

Jan. 27-én Aranyossi Gyula és Sági Zsigmond jutalomjátékaul adatott volna: „Róza királyné“ eredeti színmű 4 felvonásban. E jutalomjátékot elsírta az idő! A közönség elrettenve a nagy természet szomorkodásától — honn maradt, nehogy az elzött lábbelikkel a czizma s topán tisztítóknak szerezzen aztán kellemetlen funkciót.

Jan. 30-án Kétzeriné jutalomjátékaul adatott: „Huszárok és dámák“ vagy: „a felfordult világ.“ jeles vigjáték 4 felvonásban. Záradéku az: „afrikai négyes szerezesen cocus dió tánc.“ A szereplők általában véve jól viselték magukat; de különösen kitűnt Kétzeri, (Pontos Merkurius, házgondnok). Hangja, minden modulata, mimikája oly jó, oly tökéletes volt, mit hallgatni, nézni valódi művelzetül szolgált. Különösen jól adá, midőn az „accuralese“ végett tartott jegyzőkönyvecskéjének levelkeit a grófné parancsai következtében nagy sietség miatt széthullatta, s utánuk aztán kapkodott, és midőn álmosan jelent meg a színpadon. Ezen egy egyénnek játéka magában véve elegendő lett volna arra, hogy ez estvét élvezetesnek mondjuk. Igen jól játszott K. N. k. a. (Aspásia) is, ki tökéletes szerepében találta magát. A természetesség hű vissza-tükrözése visszaadása, miként azt K. N. k. a. tudja — nemkevésbé elismerésre s dícséretre méltó, mint bármely más művészi szerepnek jól sikerült adása; már csak azért is; mert mig az emberiség nagyobb része (értvén a qualifikatus osztályt) művész igyekszik lenni beszédében és egész modorában; addig természetes embert ritkán találhatunk. K. N. k. a. — állhatjuk — a természetesség visszaadásában művésznő. Lénárd (gróf Túzes, huszár kapitány) az Aspásiávali enyelgést igen jól adta. Farkas (Szikra Mihály, közhuszár) szinte honn érezte magát szerepében, s azt ugyancsak huszárosan adta, dícséretére legyen mondva. Kétzeriné (Liliomvölgyi grófné) kis szerepét valódi aristokrata női tapintattal s igen jól adá. Sajnos dolog, hogy jutalma legnagyobb részben csak is elismerésből állhat!

Ü Z L E T:

Szatmárt, jan. 31-én tartott országos vásári piaczi rak következők köblönként: Tiszta buza 6 ft—6 ft—80 kr. Kétszeres 5 ft—5 ft 20 kr. Rozs 5 ft 60 kr—4 ft. Árpa 2 ft 60 kr—3 ft. Zab 1 ft 50 kr—1 ft 70 kr. Tengeri 3 ft 60 kr—4 ft 40 kr. Kása 6 ft 40 kr—7 ft 60 kr. Krumpli 1 ft 80 kr—2 ft. Főzelék 6 ft 60 kr—7 ft 40 kr. Aszalt szilva 8 ft—10 ft.

T.-Ujlak, 1866. január 22. A mai betivásáron a piaczi ár következő volt köblönként: Tiszta buza 6 ft 80 kr. Kétszeres 5 ft 60 kr. Rozs 4 ft. Árpa 5 ft 80 kr. Zab 2 ft 10 kr. Tengeri 5 ft. Kása 6 ft 20 kr. Paszuly 7 ft 50 kr. Krumpli 2 ft 20 kr. Fűzelék 5 ft 40 kr. Marhahns fontja 9 kr.

Szerkesztői üzenet.

13. Losonczy Nagy Károly urnak. Szép készültéget s gazdag nyelvismeretet tanusító jeles cikkről magánlevelet küldünk. Nagyon kérjük örvendezteszen meg mielőbb több közérdeklő dolgozattal.

H I R D E T É S E K.

HASZONBÉRBE ADANDÓ

Rhédey Borbála Vasadi Lajosné 6 nagyságának T.-Berek községében s határán levő tagosított birtoka. — A haszonbérleti akarókat — az e tekintetben T.-Berken 1866-ik évi február 26-án tartandó árverésre azon figyelmeztetéssel hívom meg, hogy az árverési feltételek nálam addig is megtekinthetők. — Bánatpénz 200 frt.

VAJAI KÁROLY, megbizott.
Szatmáron Kazinczi-utca 608. sz. a.

1-3

HASZONBÉRI HIRDETÉS.

Néhai Bagossy Amália özvegy Ilosvay Ferdinándné asszonynak es.-bagosi és nagy-kölesi jóságai a f. évi szent-György naptól számítandó három vagy hat évre haszonbérbe adatván, az árverési határidő a bagosi jóságra nézve f. évi febr. 5-ik, a nagy-kölesi jóságra nézve pedig február 12-dik napjára tűzetik ki, s mindkét árverés az illető jóságok helyszínén fog megtartatni.

Áll pedig a bagosi jóság három rendbeli s minden szükséges gazdasági épületekkel s lakházakkal ellátott udvarokon kívül még több szabad belső telekből, mintegy 1200 holdnyi fordulónként használható szántó és kaszáló földekből; 240 holdnyi külön állandó gyeplételekből, 1300 hold nádasból, mely nádlással és őszszel marha és juh, nyáron pedig sertés legelőnek is használható; végre az egész határnak — úgy a gyeplételek, mint az udvar részeket tekintve — a lakosokkal együtt közös legelőtelés általi használhatóságából.

A nagy-kölesi jóság pedig két udvar telekből, melyekben a gazdasági és tisztu épületek vannak; mintegy 600 holdnyi szántó és kaszáló földekből, melyeknek legnagyobb része lankai és újirtás földek, (a lankákon szép szilvások is vannak) és mintegy 500 holdnyi erdő s legelőből, melyeket az uraság a lakosokkal közösen használ.

Az árverési feltételek, a kitűzött határnapig is, alólirt hagyatéki gondnoknál megtekinthetők, — kiknek tehát kedvük lenne a fentírt jóságokat kibérelni, a kitűzött árverési határidőkre, illő bánatpénzzel ellátva, a helyszínére, Bagosra és N.-Kölesra ezennel meghívattak.

Kelt Vetésben, január 9-én 1866.

SZERDAHELYI PÁD.

mint néhai Bagossy Amália özvegy Ilosvay Ferdinándné hagyatéki Gondnoka.

3-3

Folyó év február hó 15-én Dengeleg községben, délelőtti 11 órakor, a k. királyi haszonvételek, nyilvános árverés útján haszonbérbe adatnak három évre.

Felhívás.

A Dobai Pintye tulajdonához tartozott s időközben a Lébi János nevére jegyzett Kányaházi 144. sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás útján elárverezhetés e tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hiteltelőknek a megyei telekkönyvi törvénytől leendő összejevetelére 1866. évi február hó 25-dik napjának d. e. 9 órája levén kitűzve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívattak, hogy igényüket a fentírt napig e törvényszéknél jelentsék be.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1866. évi január hó 4-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

44. sz. alp.

HirDETÉS.

Szatmár-Németi sz. kir. város részéről ezennel közzé tétetik, hogy folyó évi február hó 17-én délutáni 5 órakor az alpolgármesteri hivatal szobában árlejtés útján a legújtanosabbban vállalkozónak fog átadatni hegyi utvonalon a Homoródon túl szükséges három hid készítése.

Ezen mnnkára az előírászat szerint 581 ft 24 1/2 kr o. é. van számítva.

Az építési feltételek a fentebbi hivatalnál megtekinthetők.

Kelt Szatmár 1866. január 30-án.

Sándor János, alpolgármester.

Szinérváralján februárius 8-dik napján délelőtti órákban a néhai Papp Vince hagyatékához tartozó birtok, nyilvános ár-

verésen, és írásbeli ajánlatok mellett 4 vagy 6 évre haszonbérbe adatik.
1-ör. Egy 10 holdas belső telek Apában minden épületekkel ellátva 1200 öllel.
2-ör. Apában és Szamos-teleken lanka föld 200 hold.
3-ör. Apa felsőhatáron 190 „
4-ör. Várallyai határon rét 20 „
5-ör. Irtás alá való erdő gazos föld 140 „

Összesen 570 hold.

Átadatik mintegy 50 60 hold jó zöldvetés rezepe, buza, rozs. — Árverelni akarók 500 forint bánatpénzzel lássák el magukat A feltételek addig is megnézhetők alantírtnál.

Papp Antal m. k. gondnok.

439/1865 psz. 1-3

Felhívás.

Néhai Bagossy Amália hagyatéki ügyében.

Csegerbagoson 1865. évi november 12-én elhalt néhai Bagossy Amália által 1857. évi február 15-ik napján tett, és az alólirt megyei törvényszékhez legközelebb benyújtott végrendeletnek kihirdetésére, s egyúttal az id. törvény szabályok XIV. fejeletében 2-n előirt hagyatéki eljárás megtételére f. évi mártius hó 26-ik napjának d. e. 9 órája tűzetvén ki, ennél fogva mindazok, kik a néh. Bagossy Amália asszony után maradt örökség által érdekelteknek — ezennel felhívattak, hogy a kitűzött határidőben Szatmáron a megyei törvényszék tárgyaló termében személyesen, vagy törvényes meghatalmazottjaik által annyival inkább megjelenjenek, s lehető igényeiket a kített határnapig bejelenteni el ne mulasszák, mert különben az örökség körüli intézkedések a felmerülő körülményekhez képest befolyásokon kívül is meg fognak tétetni. Kelt Szatmármegye tszéknének 1866. évi január 5-én tartott üléséből.

Sü me g h y, m. alispán.
Kovács Géza, t. aljegyző.

Arverési hirdetmény.
Szatmármegye telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közzé tétetik, mikép a végrehajtási árverés Keszey Nagy György felperes részére, ennek 96 frtnyi és 60 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig özvegy Huszti Andrásné és Huszti János alperesek ellen, ennek a Fábánháza községi 257. sz. tjkönyvben A. I. alatt Huszti András nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy 1250 öllel kiterjedű beltelekből, s mintegy 18 hold szántó s kaszáló földekből állanak, s összesen 352 frtra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi február hó 28-dik, és szükség esetén 1866. évi április hó 5-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tűzetvén ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbizott Tatai István szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1865. évi december hó 21-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

4170/1865 1-3

Arverési hirdetmény.

Ezennel közzé tétetik, mikép a végrehajtási árverés Blum József felperes részére, ennek 209 frtnyi követelése s a törvényes járulékok erejéig Magyar Mihály és Péter Anna alperesek ellen, ezeknek a N.-Károly községi 472. sz. telekjegyzőkönyvben 533. házszám alatt nevékre jegyzett belső telkes házból állván, mely 800 frtra becsültetett, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866-ik évi február hó 27-dik, és szükség esetén 1866. évi március hó 27-dik napjának délelőtti 9 órája a helyszínén tűzetvén ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél és a végrehajtással megbizott szolgabíró Nagy Elek úrnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Kelt Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1866. évi január 4-én tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

4170/1865 1-3

Arverési hirdetmény.

Ezennel közzé tétetik, mikép a végrehajtási árverés Benkő Pál felperes részére, ennek 76 frtnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Mihály alperes ellen, az Ombod községi 20. sz. tjkönyvben A. I. alatt Pál Mihály nevére bejegyzett birtokaira, melyek belső és külső urbéres birtokból állanak, s összesen 795 forintba becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866-ik évi febr. hó 15-dik, és szükség esetén 1866. évi mártius hó 15-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínén tűzetvén ki, melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél és a végrehajtással megbizott Novák Károly szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1865. évi december hó 7-én Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

2899/1865 3-3

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közzé tétetik, mikép a végrehajtási árverés ifj. Obsitos Togyerné felperes részére, ennek 268 forintnyi és 80 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig id. Obsitos Togyerné alperes ellen, az Apa községi 68. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. alatt Obsitos Togyer örökhagyó nevére bejegyzett birtokaira, melyek belső és külső urbéres birtokokból állanak, s összesen 630 frtra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi február hó 12-dik, és szükség esetén 1866. évi mártius hó 12 napjának délelőtti 9 órája a helyszínére tűzetvén ki, melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél és a végrehajtással megbizott Cseh János főszolgabíró úrnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy ezen felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1865. évi november hó 30-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

2899/1865 3-3